

Dragi ascultători iată-ne ajunși la cea din urmă întâlnire cu Țefania. Suntem în cadrul acelui paragraf care cuprinde profeția cu privire la judecata națiunilor.

În primele două versete ale capitolului am văzut semnalul de alarmă pe care îl trage omul lui Dumnezeu pentru a-i atenționa pe aceia care stau indiferenți față de Dumnezeu. Așa cum o să vedem nu sunt unii mai vinovați decât alții! Responsabilitatea este aceeași fie că este vorba de un simplu cetățean fie de conducători! Iată cum sună versetul 3 al capitolului 3:

Țefania 3:3

v.3 Căpeteniile ei în mijlocul ei sînt niște lei cari răcnesc; judecătorii ei sînt niște lupi de seară cari nu mai lasă nici un os pînă dimineața.

Dragii mei nimeni nu se poate referi la judecata pe care Dumnezeu o va face acestei lumi neglijând pe cei ce sunt în fruntea poporului. Am spus că toți vor da socoteală înaintea lui Dumnezeu dar, este drept că unii vor avea de dat socoteală pentru mai mult!

În țara noastră, când oamenii politici se pregătesc de alegeri, ne spun mereu că se vor gândi la noi, că ne vor ajuta, că vor face ceva pentru noi. Până acum, din câte știu eu, nu se poate spune că s-a făcut mare lucru, fie la nivelul unui oraș sau al întregii țări. De ce? Pentru că ei “sunt ca niște lei care răcnesc”, fac doar zgomote mari.

Observați că și aparatul judiciar este lut în vizor! “judecătorii ei Sunt niște lupi de seară” spune profetul. Astăzi avem un alt sens al cuvântului “lup” și nu știu dacă Dumnezeu l-a inclus și pe acesta aici. “judecătorii ei Sunt niște lupi de seară” – cu alte cuvinte ei sunt dispuși să lucreze zi și noapte, cine știe însă pentru cine?! Dacă este să luăm în considerare și următoarele cuvinte nu este prea greu să ne imaginăm - “care nu mai lasă nici un os pînă dimineața”.

Dragi ascultători aceasta este o problemă! Atunci când cei puși în fruntea țării, cei puși să apere ordinea și aplicarea legilor își trădează crezurile, poporul are mult de suferit! Desigur, poporul suferă din pricina păcatelor lui dar și acești conducători vor avea de suferit pentru că nu s-au achitat onorabil de responsabilitățile încredințate! Acesta este un lucru pe care Domnul îl judecă.

Iuda era un popor asemănător cu al nostru, care avea Cuvântul Domnului. Ceea ce se spune despre Ierusalim ni se poate aplica și nouă. Dacă Domnul ne-ar vorbi azi din cer,

cred că El ar spune aceleași lucruri și despre noi.

Dar să mergem mai departe pentru nu doar clasa politică este inculpată!

Țefania 3:4

v.4 Proorocii ei sînt ușuratici și înșelători; preoții ei pîngăresc lucrurile sfinte, calcă Legea.

Aici este vorba despre cei puși să vegheze în mod special asupra stării spirituale a poporului.

“Proorocii ei Sunt ... înșelători”. Sunt niște înșelători, niște escroci religioși.

Încă o dată, dragi ascultători, vă sugerez să citiți Matei 23 ca să vedeți singuri dacă Dumnezeu s-a schimbat sau nu. Aici veți găsi denunțul conducătorilor religioși făcut de Domnul Isus.

Acuzele sunt foarte serioase. Spune Țefania că “preoții pîngăresc lucrurile sfinte” – acesta este un lucru cumplit. Cum au reușit să pîngărească lucrurile sfinte? I-au determinat pe cei din afară să-și piardă respectul față de lucrurile sfinte. Prin viețile lor ei au condus la o lipsă de respect față de templu și de lucrurile sfinte. Același lucru a avut loc în zilele lui Samuel când era preot bătrânul Eli. Oamenii nu mai aveau respect față de religie. Iar astăzi oamenii deplâng faptul că biserica și-a pierdut influența. Și eu deplâng acest lucru dar, sincer să fiu, nu cred că biserica merită respectul lumii din afara ei atîta timp cît noi nu putem să prezentăm lumii o biserică sfântă și care trăiește pentru Dumnezeu.

Un al lucru rău pe care îl făceau acești lideri spirituali corupți era călcarea Legii... Aici nu este vorba despre Codul Penal ci despre Legea lui Dumnezeu. Aceasta era “calcă Legea” – cu alte cuvinte, ei nu interpretează corect Legea. Ei au omis să-i învețe pe ceilalți Cuvîntul Domnului. “Legea” înseamnă aici Cuvîntul lui Dumnezeu în întregime.

v.5 “Domnul este fără prihană în mijlocul ei. El nu face nici o nelegiuire”.

Dumnezeu nu va face răul. În clipa în care poporul face lucruri rele și Dumnezeu nu reacționează pare că El aprobă acest soi de lucruri. Cu toate acestea, Dumnezeu spune că El va judeca deci nu va admite nedreptatea.

“În fiecare dimineață El își scoate la lumină judecățile, fără să înceteze vreodată; dar cine este nelegiuit nu știe de rușine!” Cel nedrept pur și simplu continuă să păcătuiască fără pic de rușine.

v.5 Vai de locuitorii de pe malurile mării, vai de neamul Cheretiților! Așa a vorbit Domnul împotriva ta, Canaane, țara Filistenilor; Te voi nimici și nu vei mai avea locuitori!

„Domnul este fără prihană în mijlocul ei. El nu face nici o nelegiuire”. Dumnezeu nu va face răul. În momentul în care poporul Lui face răul și El nu intervine poate părea ca și cum El ar aproba faptele oamenilor. Cu toate acestea, Dumnezeu spune că intenționează să acționeze – dar El nu va face răul.

În versetele de la 6 la 8 este descrisă o reprezentare a Necazului cel Mare care ține încă de viitor, Ziua Domnului despre care Țefania a mai vorbit.

Țefania părăsește Ierusalimul și ne îndreaptă atenția către națiunile pământului din zilele de pe urmă. Acesta este Armaghedonul care va lua sfârșit o dată cu întoarcerea pe pământ a Domnului Isus. **Țefania 3:6-7**

v.6 Malurile mării vor ajunge izlazuri de pășunat, locuințe pentru păstori, și țirle de oi.

v.7 Malurile acestea vor fi pentru rămășițele casei lui Iuda; acolo vor paște; se vor odihni seara în casele Ascalonului; căci Domnul, Dumnezeul lor, nu-i va uita, și va aduce înapoi pe prinșii lor de război.’

Avertismentele cu privire la marea judecată precum și pedeapsa de care avuseseră parte până în acel moment nu îi transformaseră în nici un fel. Această atitudine va aduce cu sine la un anumit moment dat Ziua Domnului, judecata finală care se va abate asupra întregului pământ.

Țefania 3:8

v.8 „Am auzit ocările Moabului și batjocurile copiilor lui Amon, când defăimau pe poporul Meu, și se ridicau cu trufie împotriva hotarelor lor.

Pământul pe care eu și cu tine trăim se îndreaptă spre pedeapsă. Deși oamenii nu cred acest lucru, cu toții se îndreaptă către judecată. Este vorba despre judecata care va începe o dată cu venirea pe pământ a Domnului pentru Biserica Sa. Va începe o dată cu necazul cel mare și va lua sfârșit când Împărăția Domnului va fi instaurată pe pământ.

Vom părăsi acum întunericul și ne vom îndrepta către lumină, vom vedea care sunt binecuvântările viitoare. Cel puțin în ceea ce privește scrierea lui Țefania, furtuna a trecut. Cartea începe cu prezentarea cumplitelor pedepse ce vor însoți judecata. Prima parte a acestui capitol care are de-a face cu judecata Ierusalimului este destul de greu de citit cu inima liniștită. Este înfricoșător momentul în care ajungi la descrierea perioadei necazului cel mare, când Dumnezeu va judeca absolut toate națiunile.

Zaharia 14:1-3 „Iată, vine ziua Domnului, când toate prăzile tale vor fi împărțite în mijlocul tău. Atunci voi strânge toate neamurile la război împotriva Ierusalimului. Cetatea va fi luată, casele vor fi jefuite, și femeile batjocorite; jumătate din cetate va merge în robie,

dar rămășița poporului nu va fi nimicită cu desăvârșire din cetate. Ci Domnul Se va arăta, și va lupta împotriva acestor neamuri, cum S-a luptat în ziua bătăliei”

Am văzut, dragi ascultători, încă de la început, că în această carte este vorba despre două tipuri de judecată. Este vorba despre judecata poporului lui Dumnezeu care este întotdeauna disciplinară și este vorba despre judecata aplicată lumii în general.

În ceea ce privește judecata poporului Său, ne aducem aminte de cuvintele din Evrei 12:6 „Căci Domnul pedepsește pe cine-l iubește, și bate cu nuiua pe orice fiu pe care-l primește.”

Cu alte cuvinte Domnul îi antrenează, îi disciplinează.

În ce privește judecata lumii necredincioase ea este prezentată de Țefanii ca venind asemenea unui uragan asupra lumii...

Pe măsură ce avansezi în studiul acestei cărți poate te gândești că Dumnezeu își urăște poporul și omenirea, în general. Poate crezi că este un Dumnezeu răzbunător, crud, brutal, care nu simte nimic și nu este sensibilizat de nimic. Mica istorioară pe care am spus-o în Introducere ilustrează, cred eu foarte bine, mesajul lui Țefania. Marele Doctor, Dumnezeu Însuși, îi ia pe cei care sunt ai lui, pe cei pe care atât de mult îi iubește, și-i duce în sala de operații. Chiar și atunci când judecă, Dumnezeu este dragoste. Atunci când îi judecă pe cei nemântuiți sau pe cei care sunt ai Lui, El nu încetează să fie dragoste.

Într-o zi cortina va cădea peste această lume în care trăim. Zilele de glorie ale oamenilor vor ajunge la un final și judecata va cădea asupra lumii pierdute. Dar Dumnezeu le va purta de grijă celor ce sunt ai Lui și, la un moment dat, ne vom da seama că ceea ce am îndurat aici pe pământ nu a fost altceva decât o binecuvântare mascată.

Să vă spun o altă povestire, una care chiar s-a petrecut, este deci reală. Este istoria unui băiat care era plecat la școală, la internat. Situația de acolo era destul de aspră. Lecțiile erau dificile și lui îi era dor de casă. A scris acasă: „Tată, îmi este foarte greu aici. Îndatoririle pe care le am sunt multe și grele iar regulile pe care trebuie să le respectăm în camere sunt foarte stricte. Mi-e dor de casă și vreau să mă întorc”. Tatăl i-a răspuns cu o scrisoare dură și severă: „stai acolo și învață cât de bine poți. Fă bine ce ți se cere”.

Când băiatul a primit scrisoarea el a gândit: „nu cred că tata mă mai iubește. Fie nu mă iubește, fie îi convine faptul că trec prin chinuri groaznice aici, la internat”.

Vedeți, noi avem un Tată ceresc care ne spune: „stai acolo, la școala vieții. Îți pregătesc un loc și te pregătesc și pe tine pentru acest loc”.

Având aceste lucruri în minte, să ne îndreptăm atenția către ultimul pasaj din scrierea lui Țefania. **Țefania 3:9**

Dumnezeu are un scop înalt – este vorba despre scopul teologic al lui Dumnezeu. Îl vom descoperi pe parcursul acestei secțiuni a scrierii profetice. Acum suntem în lumină, nu mai umblăm în întuneric. Am părăsit Ziua Domnului și acum suntem la soare, în lumină.

„Atunci voi da popoarelor buze curate” (a pure language). Aceasta nu înseamnă că toată lumea va începe să vorbească în limba ebraică deși, sunt mulți cei care așa cred. Mici nu înseamnă că, deodată, vom vorbi cu toții o limbă necunoscută. „pure language” înseamnă nici mai mult nici mai puțin decât o vorbire curată. Nu se vor mai auzi blasfemii, vulgarități și cuvinte urâte. Nimic care să-ți provoace scârbă. Buzele vor fi curate.

La un anumit moment al vieții mele am avut o vecină cu o inimă foarte bună dar, care nu era mântuită. Avea o vorbire murdară și o limbă extrem de iute, ori de câte ori își pierdea calmul era agresivă cu oamenii și o puteai auzi țipând de la câteva străzi distanță. Era atât de îngrozitoare încât unii dintre vecini se gândeau chiar s-o reclame la poliție. În cer, dragul meu, nimeni nu se va mai gândi să-și reclame aproapele pentru că nimeni nu va mai folosi cuvinte urâte. În cer vor exista numai cuvinte frumoase, gânduri curate.

„ca toți să cheme Numele Domnului, ca să-l slujească într-un gând”. Nu va exista nici o rebeliune împotriva lui Dumnezeu în acea zi. Cerul va fi un loc plăcut pentru desfășurarea activităților. De fapt, va fi un loc al slavei și al gloriei cerești unde vom avea vecini de calitate. **Țefania 3:10**

Acest verset din Scriptură a fost tradus în diferite moduri și i-au fost date diverse interpretări. Una dintre ele este aceea că chivotul se află în Etiopia și că va fi adus la Ierusalim ca un dar în acele zile. Eu unul nu cred că Țefania se referă la aceste lucruri. Sunt alții care aduc în discuție un anume trib din Etiopia sau Abisinia, pe nume falashas, nume care are aceeași rădăcină ca și cuvântul „filistean” care înseamnă emigrant. Aceștia pretind că-și au originile în Israel și că, prin urmare, sunt israeliți. Se spune că ei ar fi „închinătorii”. Sunt mulți alții care sunt de părere că acest verset face referire la cei care se vor întoarce la Dumnezeu dintre neamurile pământului care îi vor strânge pe toți israeliții în țară, ca un dar oferit Domnului.

Părerea mea este că acest verset înseamnă că Etiopia va face parte din Împărăția de 1000 de ani – acesta este aspectul important care trebuie reținut. Darul pe care această țară îl va aduce va fi însăși Jertfa Domnului Isus; cu alte cuvinte, ei vor veni după ce vor fi acceptat mântuirea oferită de Domnul Isus. **Țefania 3:11**

Aici Dumnezeu le vorbește alor Săi. Am văzut că unul dintre lucrurile pentru care Dumnezeu îi judeca era lipsa rușinii față de faptele rele pe care le săvârșeau. Păcatele care se săvârșeau pe când eram eu mic erau făcute pe ascuns; astăzi însă totul este făcut în public, în văzul cât mai multora. Dragul meu, copiii Domnului nu vor ajunge niciodată în punctul în care vor fi liniștiți trăind în păcat. Dacă tu trăiești în păcat și te simți bine, să fii sigur de un lucru: nu ești un copil al Domnului. Fiul risipitor nu a fost niciodată mulțumit de cocina de porci unde ajunsese și, pentru că era un fiu al tatălui său, nu a putut să nu spună: „trebuie să mă întorc acasă”. Avem dovada astfel că nu era un porc (he,he,he). Porcilor le place să stea în cocină. Unui fiu nu are cum să-i placă așa ceva pentru că el are în el din natura tatălui. Dumnezeu se exprimă foarte clar aici: „În ziua aceea, nu vei mai avea nevoie să roșești de toate faptele tale prin care ai păcătuit împotriva Mea”

„căci atunci voi scoate din mijlocul tău pe cei trufași, și nu te vei mai îngâmfă pe muntele Meu cel Sfânt!” Este vorba despre ziua când cei smeriți vor stăpâni pământul. Astăzi nu cei smeriți sunt în fruntea acestei lumi și, știm cu toții că nu fac treabă bună!

Țefania 3:12

Atunci când babilonienii au dus Iuda în captivitate, populația a fost dusă în sclavie în trei rânduri dar niciodată nu au fost duși toți locuitorii. Cei săraci, amărâți nu au fost duși în Babilon. Vă puteți imagina cum s-au simțit acei oameni. Era groaznic să știi că pleci cu babilonienii, că-ți părăsești țara și că devii sclavul lor. Totuși, și mai groaznic era să rămâi în urmă. Dumnezeu spune aici: „vreau să am grijă de cei nenorociți și amărâți”. Puteți să remarcați această afirmație peste tot în Scriptură, Domnul Însuși menționează în câteva rânduri că într-o bună zi cei săraci vor primi un tratament corect. Singurul din lumea aceasta care are un program viabil de ajutorare a săracilor este Domnul Isus. Dacă ești sărac și în nevoi El este cel la care este bine să apelezi. El te va ajuta pentru că este singurul care poate **Țefania 3:13**.

„Rămășițele lui Israel nu vor mai săvârși nelegiuire”. Dumnezeu a avut întotdeauna o rămășiță, un grup de oameni care l-a rămas credincios iar în Împărăție aceștia vor fi prezenți.

„nu vor mai spune minciuni, și nici în gura lor nu se va mai găsi o limbă înșelătoare”. Faptul că va veni ziua în care ei nu vor face aceste lucruri demonstrează că a existat o perioadă în care au avut un asemenea comportament. Chiar și copiii Domnului au trecut cu vederea păcatul – însă aceasta nu a fost o stare permanentă. Copiii Domnului

nu pot continua să trăiască în păcat. Poate ajung să-și mânjească picioarele prin vreo cocină dar, pur și simplu nu pot rămâne așa.

„Ci vor paște, și se vor odihni, și nimeni nu-i va tulbura”. Toate acestea se referă la ziua în care Dumnezeu își va aduce poporul înapoi în țară și îi va da întreg teritoriul promis; de aceea, ești tu gata să spui că ceea ce s-a petrecut și se petrece în această țară în prezent este o împlinire a profețiilor? Este adevărat că „nimeni nu-i va tulbura”? Dragul meu, Israelul nu a avut un singur moment de liniște de când s-a înființat ca țară.

Ajungem acum la o descriere a zilei în care Regele își va instaura Împărăția pe pământ – **Țefania 3:14,15**

Domnul Isus va veni pe acest pământ, răul va fi pus la pământ și

Isaia 11:9 „Nu se va face nici un rău și nici o pagubă pe tot muntele Meu cel Sfânt; căci pământul va fi plin de cunoștința Domnului, ca fundul mării de apele care-l acopăr”.

Țefania 3:16

v. 16 „În ziua aceea, se va zice Ierusalimului: „Nu te teme de nimic!” – acum Ierusalimul are motive să se teamă dar, nu la fel va fi și în aceleași zile. „Sioane, să nu-ți slăbească mâinile!”.

Cu alte cuvinte, „fii ocupat pentru Domnul!”.

Versetul 17 este un verset extraordinar – **Țefania 3:17**

Dragul meu, Dumnezeu are un scop. El ne trece prin noaptea judecății pentru a ne aduce în cele din urmă la lumina unei noi zile. El face toate acestea pentru ca ziua să poată veni și El să se poată odihni în dragostea Sa. Astăzi, Dumnezeu ne iubește atât pe mine cât și pe tine. Nu știu despre tine dar, știu că deocamdată El spune despre mine: „încă nu este desăvârșit. Este imatur și face multe greșeli, oricând poate aluneca”. Dumnezeu nu poate încă să tacă în dragostea Lui dar, va veni ziua în care toți vom fi asemenea Lui, după ce El ne va fi pus pe masa de operație. Ce minunat va fi atunci!

Țefania 3:18-20

Aceasta este ziua în care lumina își va face simțită prezența. Vor fi clipe de glorie pentru poporul Israel dar și pentru biserică. Dumnezeu ne trece pe mulți dintre noi prin cuptoare de foc, prin multe încercări.

Nu cred că minunăția cerului va consta în străzile de aur, în porțile de perle...ci, în faptul că El ne va șterge toate lacrimile. Atunci îi vom mulțumi pentru fiecare dintre încercările prin care El ne va fi dat să trecem și pentru fiecare dintre poverile de care El ne va fi făcut parte.

Într-o zi când tu și eu vom fi în prezența Domnului, îi vom mulțumi pentru fiecare încercare, povară și suferință a inimii. Îi vom mulțumi pentru că s-a purtat cu noi ca un tată înțelept cu copiii săi. Îi vom mulțumi pentru partea neagră a dragostei Sale pentru noi.

